

Artikel 10

Indskrænkning i rettighederne

1. Medlemsstaterne kan indføre indskrænkninger i de i kapitel II nævnte rettigheder i forbindelse med:

- a) privat brug
- b) brug af korte uddrag i forbindelse med omtale af dagsbegivenheder
- c) radio- eller fjernsynsselskabers optagelse til midlertidig brug for deres egne udsendelser og under anvendelse af deres egne faciliteter
- d) brug udelukkende til undervisning eller videnskabelig forskning.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne, for så vidt angår beskyttelsen af udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer, radio- og fjernsynsselskaber og producenter af den første optagelse af film, indføre lignende indskrænkninger som dem, de indfører med hensyn til beskyttelsen af ophavsretten til litterære og kunstneriske værker. Tvungenslicens kan dog kun meddeles i det omfang, det er foreneligt med Rom-konventionen.

3. Stk. 1, litra a), er ikke til hinder for, at nugældende eller senere lovgivning tillægger rettighedshavere krav på vederlag for reproduktion til privat brug.

KAPITEL III

VARIGHED

Artikel 11

Varigheden af ophavsretten

Med forbehold af en senere harmonisering udløber gyldigheden af de i dette direktiv omhandlede ophavsrettigheder ikke før udgangen af den beskyttelsestid, der er fastsat i Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker.

Artikel 12

Varigheden af ophavsretsbeslægtede rettigheder

Med forbehold af en senere harmonisering udløber gyldigheden af de i dette direktiv omhandlede rettigheder til fordel for udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer samt radio- og fjernsynsselskaber ikke før udgangen af den beskyttelsestid, der er fastsat i Romkonventionen for de enkelte rettigheder. De i dette direktiv omhandlede rettigheder til fordel for producenter af den første optagelse af film udløber ikke før udgangen af en periode på tyve år, der beregnes fra udgangen af det år, i hvilket optagelsen fandt sted.

KAPITEL IV

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 13

Anvendelsestidspunkt

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle ophavsretligt beskyttede værker, fremførelser, fonogrammer, radio- og fjernsynsudsendelser og på den første optagelse af film af den i dette direktiv nævnte art, som den 1. juli 1994 stadig er beskyttet i henhold til medlemsstaternes lovgivning om ophavsret og dermed beslægtede rettigheder, eller som på den dato opfylder kriterierne for beskyttelse efter dette direktiv.

2. Dette direktiv berører ikke udnyttelser, der har fundet sted inden den 1. juli 1994.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at rettighedshaverne anses for at have givet deres tilladelse til udlejning eller udlån af en frembringelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, når det kan godtgøres, at frembringelsen er blevet stillet til rådighed for tredjemand i dette øjemed eller er erhvervet inden den 1. juli 1994. Medlemsstaterne kan imidlertid, især hvis værket er en digitaloptagelse, fastsætte, at rettighedshaverne skal have ret til at oppebære et rimeligt vederlag for udlejning eller udlån af frembringelsen.

4. Medlemsstaterne skal ikke nødvendigvis anvende bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, på filmværker eller audiovisuelle værker, der er produceret inden den 1. juli 1994.

5. Medlemsstaterne kan fastlægge den dato, fra hvilken artikel 2, stk. 2, finder anvendelse, for så vidt den ikke er senere end den 1. juli 1997.

6. Med forbehold af stk. 3 berører dette direktiv ikke kontrakter, der er indgået før datoen for dette direktivs vedtagelse, jf. dog stk. 8 og 9.

7. Medlemsstaterne kan med forbehold af stk. 8 og 9 fastsætte, at når rettighedshavere, der erhverver nye rettigheder i henhold til de nationale bestemmelser, der vedtages som led i gennemførelsen af dette direktiv, inden den 1. juni 1994 har givet deres tilladelse til udnyttelse, formodes de at have overdraget den nye eneret.

8. Medlemsstaterne kan fastsætte den dato, fra hvilken den i artikel 4 nævnte ret til et rimeligt vederlag, der ikke kan gives afkald på, skal gælde, forudsat at datoen ikke er senere end den 1. juli 1997.

9. For kontrakter indgået før den 1. juli 1994 skal den i artikel 4 nævnte ret til et rimeligt vederlag, der ikke kan gives afkald på, kun gælde, såfremt ophavsmand eller udøvende kunstnere eller disses repræsentanter har indgivet anmodning herom inden den 1. januar 1997. Hvis rettighedshaverne ikke når til enighed herom, kan medlemsstaterne fastsætte niveauet for et sådant rimeligt vederlag.